

EUPV, IC i EU de les Illes Balears confien a augmentar la seua representació al Congrés

L'esquerra renovada

Tot i les disputes entre renovadors i anguitistes, les diferents formacions de l'esquerra comunista (Esquerra Unida del País Valencià, Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida de les Illes) tenen bones expectatives electorals: es dona per segur que augmentarà el seu nombre d'escons.

6 JUNY

Les forces electorals en què participen els comunistes a les tres comunitats incloses en els Països

Catalans afronten les eleccions del 6 de juny amb optimisme. La baixada del PSOE pot beneficiar-les. Però la divisió interna entre partidaris del president d'Izquierda Unida, Julio Anguita (anomenats "ortodoxos"), i els membres del corrent renovador ha esquitxat també, encara que no tant com a Madrid, els tres fronts dels Països Catalans de la formació progressista.

PUGNA PER LES LLISTES

Esquerra Unida del País Valencià va viure el seu moment de crisi a l'hora de confeccionar les llistes. Els renovadors, representats pel president del partit, Albert Taberner, i els diputats autonòmics Pasqual Mollà i Pedro Zamora, defensaven les candidatures de Ricard Peralta i Narcís Vázquez, caps de llista per València i Alacant, respectivament. A l'altre costat, els "ortodoxos", encapçalats per Joan Ribó, secretari general del PCPV, demanaven la substitució d'aquests dos diputats per altres caps de llista. Segons fonts internes, aquesta divisió obeïa més a una lluita per aconseguir inclinar la direcció d'IU cap a les tesis d'Anguita que no pas a una discrepància ideològica. Cal tenir en compte que EUPV és un partit sobirà federat dins d'Izquierda Unida.

L'enfrontament va arribar a un punt de màxima tensió quan veus del corrent ortodox van amenaçar de trencar el partit si l'executiva d'EUPV, majoritàriament renovadora, no cedia a les seues preten-

Ricard Peralta, cap de llista d'EUPV per València, ha estat el polític valencià que més ha parlat al Congrés de Diputats.

TRAFÀ GIL

sions. En vista d'aquesta situació, el consell polític d'Esquerra Unida va acordar posposar la confecció de les llistes fins a l'abril. El president del partit, Albert Taberner, es va mostrar partidari d'arribar a acords amb els ortodoxos per tal de no tenir dues candidatures enfrontades. Tot i això, els ortodoxos optaren per presentar llistes alternatives. Al final, però, els renovadors van guanyar: les seues llistes van tenir el suport del 55% dels compromissaris, enfront del 45% que van obtenir els ortodoxos. Ricard Peralta i Narcís Vázquez quedaren, doncs, com a caps de llista per València i Alacant, respectivament. A Castelló, van elegir Rafael Orenaga, també renovador.

Consensuades les llistes (per als renovadors els llocs imparells i per als ortodo-

xos, els parells), la crisi d'EUPV ha quedat soterrada i els dos corrents han fet pinya per a la campanya electoral. Només un mal resultat podria trencar aquesta pau i fer revifar les divisions internes passat el 6-J. Aquesta desfeta és força improbable, segons pronostiquen tots els sondatges publicats. Les enquestes donen a EUPV tres diputats, dos per València i un per Alacant, un més que l'any 1989, (un i un).

L'executiva del partit diu que l'objectiu és aconseguir cinc diputats. Aquest increment, que, traslladat a l'àmbit estatal, significaria duplicar la representació parlamentària d'IU a Madrid, podria produir-se gràcies a la captació de l'electorat d'esquerreres desencisat amb la política "neoliberal" del PSOE.

TARANNÀ NACIONALISTA

L'estratègia dels socialistes de demanar el vot útil per evitar el perill que guanye la dreta no fa por als dirigents d'Esquerra Unida. Per EUPV, la diversificació política que existeix a l'estat entre partits regionalistes i nacionalistes de tarannà conservador fa impossible que Aznar arribe a la Moncloa. La direcció del partit valencià adverteix que només amb el suport de CiU i del PNB el PSOE pot continuar aplicant la mateixa política que ha desenvolupat fins ara: "Tants els nacionalistes catalans com els bascos prefereixen pactar amb els socialistes, per fer emmudir la veu del PSC i del PSE al seu territori, abans que pactar amb Aznar", diuen. Amb aquest panorama, els dirigents d'Esquerra Unida asseguren que si obtenen una representació parlamentària d'uns 30 diputats, el PSOE es veuria forçat a configurar un govern d'esquerreres

i amb una política econòmica diferent.

La utilitat del vot que els dirigents d'EUPV reinvidiquen es basa també en el compromís "amb la problemàtica social del País Valencià", com ells diuen. Ricard Peralta, a més de ser el polític valencià que més intervencions ha fet en la Cambra Baixa, ha defensat la recepció de TV3 al País Valencià simultàniament a la de TVV al Principat, l'autopista A7 sense peatge i l'aprovació d'un crèdit especial per als damnificats de Tous. L'executiva d'Esquerra Unida creu que el seu tarannà nacionalista dista molt "d'aquells que sempre parlen del País Valencià i només porten taronges al Congrés o es limiten a defensar al sector de la tercera edat", en clara al·lusió als regionalistes d'UV i als diputats del PSPV-PSOE.

EUPV critica els socialistes i la dreta valenciana per haver fet del País Valencià una autonomia de segona, i no haver optat pel desenvolupament autonòmic que representava l'article 151 de la Constitució. Segons ells, la derogació de la Lotrava, que amb la dissolució de les Corts ha quedat pendent, situa només en teoria el País Valencià al mateix nivell quant a competències que el Principat o Euskadi. Els dirigents d'Esquerra Unida asseguren que convertir l'autogovern valencià en una autonomia de primera depèn de la voluntat del PSOE i del PP d'assumir totes les competències establertes en l'estatut d'autonomia.

Quant a la reivindicació dels nacionalistes de la UPV d'un sistema de finançament basat en els concerts econòmics, EUPV advoca per la fórmula dels "concerts solidaris". Segons aquesta fórmula, cada autonomia ha d'acordar amb l'administració central la cessió d'una part dels impostos recaptats i així configurar una política d'estat "solidària". No obstant, dins el partit algunes veus asseguren que l'anomenat concert solidari "és un tecnicisme". Aquestes fonts indiquen que els concerts econòmics poden afectar el "concepte de solidaritat de l'estat, ja que poden incrementar les posicions egoïstes entre les diferents autonomies espanyoles". La idea dels Països Catalans com una realitat política independent de l'estat no és compartida, encara que reconeixen la catalanitat de la llengua dels valencians i els lligams culturals i lingüístics entre el País Valencià, el Principat i les Illes.

TOTA LA CARN A LA GRAELLA

Si al País Valencià no hi ha hagut gaires sorpreses en les llistes, al Principat la

El president d'IC, Rafael Ribó, creu que es pot defensar Catalunya també des d'altres fronts que no són estrictament el Parlament autonòmic.

JORDI MOREIRA

gran novetat de la candidatura d'Iniciativa per Catalunya és precisament el seu candidat. Rafael Ribó, president de la federació, ha decidit encapçalar la llista al Congrés per Barcelona. La decisió, inèdita en l'escenari polític català, ha estat justificada pel mateix Ribó basant-se en la paràlisi que viu el Parlament de Catalunya i en la "transcendència" d'aquestes legislatives, que compara amb les del 77. En paraules seues, IC ha de posar "tota la carn a la graella" per afrontar "les decisions que es prendran el 7 de juny".

Ribó ha negat que això represente un allunyament de la vida política catalana, i ha dit que es tracta d'una "via diferent de defensa i promoció dels interessos de Catalunya". Pensar que només es pot defensar Catalunya des del Parlament és, per Ribó, una concepció "regionalista" de la política, ja que "hi ha temes que afecten de ple a Catalunya i que avui es decideixen a Europa o a Espanya", especialment temes econòmics i de reforma de l'estat. El president d'IC assegura que ha sospesat molt a fons la decisió i atribueix les crítiques que ha rebut a l'intent de "monopolitzar" la presència catalana a Madrid per part de CiU i a la "incapacitat" del PSC de defensar interessos catalans.

La presència de Ribó a Madrid també té una altra dimensió, en clau interna, ja que és el cap més visible del corrent renovador de l'esquerra comunista en tot l'estat, sobretot després de la caiguda del trio Sartorius, Almeida i Castellano. El dirigent català ha negat, però, qualsevol di-

ferència entre el seu projecte i el d'Anguita i Izquierda Unida, tot afirmant que "estan en sintonia".

A més de situar Ribó al Congrés, l'objectiu d'Iniciativa per aquestes eleccions és aconseguir un gir radical, tant econòmic com polític, en la política estatal. Totes les enquestes publicades fins ara assenyalen un increment de la seua representació, que actualment és de tres diputats (tots tres per Barcelona).

El missatge d'Iniciativa per a aquestes eleccions farà èmfasi en dos temes principals: l'economia i l'ètica. L'actual diputat a Madrid per la coalició, Joan Armet, ha criticat que d'altres forces polítiques aborden la crisi econòmica com una crisi conjuntural. Segons Armet, l'actual crisi presenta uns "elements qualitius diferents" que requereixen solucions globals.

El programa d'Iniciativa defensa una proposta a favor del desenvolupament sostenible de l'economia, que no es base simplement en el productivisme, en la destrucció de la natura. Aquest ha de tenir, en canvi, una base ecològica i ha de primar valors com la defensa de la natura, la recerca d'alternatives energètiques, i ha de rebutjar el consum pel consum.

MENYS HORES, MÉS PRODUCTIVITAT

Com a mesures concretes, IC proposa fomentar una política industrial productiva, "enfront d'una política especulativa com la socialista, que ha donat una falsa imatge de riquesa i productivitat". En el

sector públic, rebutja la "privatització indiscriminada" del sector i defensa la intervenció en l'activitat econòmica per "llimar desequilibris" i com a factor fonamental per impulsar l'economia. Referent a la competitivitat, la coalició és partidària de reduir els tipus d'interès i de prioritzar les inversions en la formació de les persones.

L'atur concentra, en el marc del programa, les propostes de xoc. La coalició creu en la reducció de la jornada laboral a 6 hores diàries, 30 setmanals, una cinquena setmana de vacances, i l'eliminació de les hores extres o la seua compensació amb temps de vacances. Sobre aquest punt, Joan Armet ha afirmat que "pot significar un cert sacrifici, perquè representa una disminució del sou, però també implica que la gent, si treballa menys hores, serà més productiva".

L'ètica ocupa en el programa d'IC un segon lloc destacat. Joan Armet recorda que "la nostra formació es presenta a aquestes eleccions amb un bagatge important de denúncia de la corrupció". Incrementar els poders del Tribunal de Comptes, la potestat de crear comissions d'investigació en els parlaments només a

petició de dos grups, i reforçar mesures del Codi Penal per a perseguir aquest tipus de delictes són les accions pràctiques que pensen emprendre. Però més que mesures legals, IC creu que és amb les actituds i la fermesa dels polítics i de la societat com millor es pot combatre la corrupció.

El programa de la llista que encapçala Ribó també insta a aprofundir l'esperit plurinacional de l'estat, en la línia de la federalització. Concretament, destaquen tres propostes: Una, la petició de reforma de la Constitució i del sistema electoral per convertir el Senat en una cambra territorial, on es pugui usar el català "en plena llibertat". Dues, la reivindicació d'un "concert econòmic solidari" que signifiqui que les comunitats autònomes puguin recaptar la majoria dels impostos i decidir-ne l'assignació, a la vegada que se'n destinaria una part a l'estat a través d'un fons de solidaritat. I tres, fomentar una política de traspàs a les comunitats que ho reivindicuen de totes aquelles matèries que la Constitució no establezca com a competència exclusiva de l'estat.

En últim terme, el programa d'IC fa referència a les llibertats democràtiques i

personals i a la solidaritat, que considera afectades a causa de la crisi. En aquest context, demana la supressió de la "llei Corcuera", com també altres mesures per evitar "caure en el control de la premsa", com ara revisar el delictes de difamació.

SORTIR DE LA MARGINALITAT

Esquerra Unida de les Illes Balears no té cap representació institucional en solitari, però a Menorca sí que en té en coalició amb d'altres forces. Aquesta és la característica principal de la formació política liderada per Eberhard Grosske a les Illes. Això ha marcat tota la història recent d'EU, des de la desfeta en les generals del 1982, ja que EU no ha aconseguit tenir una presència mínima —llevat d'algun regidor en uns pocs pobles de Mallorca entre 1983 i 1987— a les institucions. Això li ha donat una imatge de marginalitat que no es dona al Principat o al País Valencià, per exemple. Pràcticament no apareix als mitjans de comunicació excepte quan s'acosten unes eleccions, sobretot si es tracta d'unes legislatives com les del 6 de juny.

Això provoca alhora un desconeixe-

fuster de Sueca

Fabrica la teua idea en:

Fusteria, Mobiliari i Decoració

Crídeu al Tel.: 170 11 16
Vos podem atendre inclús
dissabtes i diumenges

MARTI

**Ctra. Nacional 332 València-Alacant
SUECA (VALÈNCIA)**

EMPRESA EDITORIAL, NECESSITA COMERCIAL DE PUBLICITAT:

S'OFEREIX:

- CONTRACTE MERCANTIL
- INGRESSOS SUPERIORS A 200.000 MIL PTS./MES
- TREBALL ESTABLE I SEGUR

ES REQUEREIX:

- EDAT ENTRE 18 I 35 ANYS
- BON NIVELL CULTURAL
- DOMINI DE LA LLENGUA
- BONA PRESENCIA
- (ES VALORARÀ EXPERIÈNCIA)

INTERESSATS:

ENVIEU CURRÍCULUM VITAE AMB FOTO,
A L'APARTAT DE CORREUS:

1.755 (46080 VALÈNCIA)

Eberhard Grosske, cap de llista d'EU de les Balears, és poc conegut entre l'electorat. ARXIU

ment popular dels líders de la formació. Pep Vilchez, primer, i Eberhard Grosske, ara, no són gaire coneguts per l'electorat mallorquí. Però això no vol dir que els comunistes no tinguin un suport electoral clar. En les últimes legislatives (1989), obtingueren uns 17.000 vots, molt per damunt dels 8.000 que tragué el PSM, i més que qualsevol altra força extraparlamentària. En les autonòmiques de 1991 es quedaren fora del Parlament per pocs vots, mentre que en les municipals —a Palma i altres ajuntaments— no tingueren tampoc prou suport per tenir representants.

A Menorca, les coses són un poc diferents: els comunistes han tingut fins fa poc un diputat al Parlament Balear dins la coalició Entesa de l'Esquerra de Menorca, formada per Esquerra Unida, Partit dels Comunistes de Balears, independents i Partit Socialista de Menorca. Per qüestions personals, el cap de llista, Joan López Casanovas, d'EU, va decidir fa un temps dimitir dels càrrecs institucionals i tornar a la seua professió.

El va substituir un representant del PSM, però evidentment els dos escons obtinguts —tot i ser del PSM— ho són

per l'Entesa i no pas per aquest partit.

Ja abans de saber-se que el 6 de juny hi hauria eleccions, es va especular que el número u al Congrés seria l'ex-diputat Joan López. Però quan s'elaboraren les llistes aquest lloc correspongué a Eberhard Grosske, coordinador general d'EU a les Balears. López hauria estat un gran candidat, ja que la seua imatge pública és força bona. Al llarg dels anys 1987-1991, durant els quals va exercir de portaveu del grup parlamentari PSM-Entesa al Parlament, es guanyà un gran carisma i sens dubte hauria estat el millor cartell per als comunistes.

L'objectiu d'EU és acostar-se al màxim als vots necessaris per a obtenir un diputat (uns 30.000). El PCE —i els altres partits que conformen EU— confia cegament en la capacitat de Julio Anguita d'arrossegar vots a través de la televisió. EU de Balears no s'ha mostrat mai crítica amb l'aparell d'Izquierda Unida. De fet, resulta il·lustratiu que l'afer Almeida-Castellano-Sartorius no ha tingut pràcticament cap ressò a les Illes.

Vicent Lafora
Pere Martí
Miquel Payeras

CADA
DILLUNS

A LES 23.45 H

EL ROGLE

Un programa de participació on es tractaran en directe temes d'àmplia repercussió social sobre els quals s'ha de parlar molt.

Presentat per
Inés Ballester.

TELEVISIÓ VALENCIANA